

عنوان مقاله:

بررسی بلاغی شعر بشنوی کردی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ادب اسلامی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سودابه مظفری - دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

عبدالله عبدالوهاب هادی العرداوی - گروه زبان و ادبیات عربی، دانشکده فقه، دانشگاه کوفه

خلاصه مقاله:

بشنوی کردی از جمله شاعران کرد در عصر عباسی است که نویسندگان او را شاعری نیکو دارای اشعار بسیار و نثرنویسی توانا توصیف کرده اند که در خوشی قریحه و توانایی برتر در زیبایی سبک و رسایی معنا در شعر امتیاز یافته و در حوزه فصاحت و بلاغت برجسته شده است. اخبار وارده از زندگی و اشعارش گویای تشیع وی و ارادتش نسبت به پیامبر و خاندان آن حضرت است چنانکه "ابن شهر آشوب" او را از شاعرانی به شمار آورده که آشکارا به دوستی اهل بیت نبوت(ع) پرداخته است و صاحب کتاب «الغدیر» نیز وی را در زمره پیشگامان پرچمدار بلاغت و یکی از شاعران امامیه شمرده که به نشر و گسترش ادبیات همت گماشته است؛ وی دیوانی دارد مشتمل بر ابیاتی پراکنده در غزل، که نمایانگر برخورداری شاعر از تجربه عشقی آکنده از احساسات پاک و راستین است، همانگونه که مشتمل بر قصایدی در دوستی اهل بیت نبوت(ع) و ذکر فضایل آنان و نیز قصاید علوی می باشد. این مقاله نوآوری های اسالیب بلاغی (معانی، بیان و بدیع) و ویژگی های شعر بشنوی کردی را با تکیه بر منهج توصیفی- تحلیلی مورد بررسی قرار می دهد.

کلمات کلیدی:

بشنوی کردی، پژوهش بلاغی، نوآوری، زیبایی سبک، رسایی معنا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1452783>

